

Historie & Samfundsfag

Nr. 3 - oktober 2021

Udgivet af Foreningen af Lærere i Historie og Samfundsfag

FALIHOS

Formand

Dennis Hornhave Jacobsen
Overgade 41, 1 th.
5000 Odense
Tlf.: 28 12 78 89
Mail: formand@falihos.dk

Næstformand/Webmaster

Rasmus Helmin Kongstad Welling
Sofiendalvej 9
5500 Middelfart
Tlf.: 75 53 35 15 / 60 93 58 78
Mail: webmaster@falihos.dk

Kasserer

Bente Wangsgaard
Finsensvej 42, Taulov
7000 Fredericia
Tlf.: 61 65 82 12
Mail: kasserer@falihos.dk

Ansv. Redaktør

Ditte Gormsen
Killerupvej 11
2770 Kastrup
Tlf.: 40 11 35 79
Mail: redaktion@falihos.dk

Ansv. Redaktør

Kristine Traun-Terkelsen
Bygvænget 16
3660 Stenløse
Tlf.: 27 15 15 73
Mail: redaktion@falihos.dk

Bestyrelsesmedlem

Pernille Moesby Sørensen
Bakkekammen 1
7100 Vejle
Tlf.: 22 88 14 37
Mail: margrethevej28@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Christian Arnth Jørgensen
Blykobbvej 36, st. tv.
2770 Kastrup
Tlf.: 20 66 30 35
Mail: chri52g4@apps.uvtaarnby.dk

Bestyrelsesmedlem

Bente Wain
Peder Lykkes Vej 6, st.
2300 KBH S
Tlf.: 25 78 37 40
Mail: Bente.wain@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem

Mette Damgaard Jørgensen
Skippervej 4
5270 Odense N
Tlf.: 51 74 16 66
Mail: mettechoy@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Anders Peter Nielsen
Ledagersti 21
2720 Vanløse
Tlf.: 29767374
Mail: anderspeternielsen@hotmail.com

Tidsskriftet udgives elektronisk af foreningen af Historie og Samfundsfag (Falihos).

Manuskripter sendes til redaktionen:
redaktion@falihos.dk

ISSN 2246-6568.

Medlemsskab og økonomi

E-mail: kasserer@falihos.dk
Bank: Nordea
Reg.: 2440 - konto-nr.: 6284281851

Abonnement, der inkluderer medlemskab af Foreningen af Lærere i Historie og Samfundsfag, tegnes hos kassereren for

- 295 kr. årligt for private
- 375 kr. årligt for institutioner
- 200 kr. årligt for studerende og pensionister.

Medlemskabet giver adgang til vores elektroniske magasiner, rabatter på bøger, adgang til alt materiale på vores hjemmeside, anmeldelser, artikler, undervisningsforslag, prøveoplæg, vejledning til prøver, debatforum, download af materialer, alle elektroniske numre, m.v.

Udmeldelse (inden 1/11) samt flytning/navneskift sendes skriftligt til kassereren eller som e-mail: kasserer@falihos.dk.

Få flere informationer om tidsskriftet på vores hjemmeside:
www.falihos.dk

Forsidefoto: Dušan Martinček

INDHOLD

<u>Skriftlighed - løft i faglighed og formidling</u>	Side 4
<u>Margrete den første - en historisk fortælling om nutiden</u>	Side 9
<u>Dig og mig</u>	Side 15

Skriftlighed – løft i faglighed og formidling

Denne artikel indeholder nedslag og eksempler på hvilke værktøjer man som underviser kan anvende i skriftlighedsdidaktik. Skriftlighedsdidaktik er et omfattende område, og artiklen dækker på ingen måde alle problemfelter, men fremhæver eksempler.

Af lektor Morten Overgård Nielsen, forfatter til Didaktik i skriftlighed (Frydenlund 2021)

Hvordan man lærer at skrive, har i mange år interesseret mig. Både fordi vi skriver meget i uddannelsessystemet, og fordi skriftligheds læring er så utrolig kompleks. Det at skrive indeholder både en sproglig del, en tankemæssig del og en kreativ del. Det gør at skriftlighed er uhyre krævende for mange – faktisk både elever og lærere. Udfordringen for os undervisere er således kæmpe stor. De fleste af os kender til selv at møde besværligheder ved at skrive. Men vi kan også have vanskeligheder ved at læse og forstå hvad andre skriver. Indimellem tænker vi måske over hvad der gør at man bliver træt når man læser nogle tekster, mens man kan få energi af at læse andre tekster. Ofte er vi ikke helt enige om vores vurderinger af andres tekster. Der kan være rigtig mange forskellige årsager til dette.

Mange tænker rigtig gode tanker, men når vi så skriver tankerne ned, så virker det vi skriver, måske ikke så formfuldendt og genialt som vores tanker. Nogle stopper skrivningen her, mens andre har god erfaring med at skrive som en proces, dvs. at de går i gang med at justere og forbedre, måske med hjælp fra andre. En proces hvor vores pc'er er en helt fantastisk hjælp. Vi ændrer formulerin-

ger, tilføjer ord og sætninger, flytter rundt på hvad vi har skrevet. Erfaring med at forbedre hvad man har skrevet, er en afgørende del af skriveprocessen.

Vi undervisere skriver typisk mest fagligt. Faglig skrivning er en vigtig del af skrivningen i uddannelsessystemet, og det at være faglig er knyttet til vores arbejde. Som undervisere er vi således trænet i at skrive fagligt – både gennem vores uddannelse og gennem vores arbejde.

Et væsentligt element i skrivning som vi alle har erfaring med, er at vi skal forstå fagligheden for at kunne formidle fagligt stof godt skriftlig. Det betyder at man i en lærings-situation kan anvende skriftlighed til at få eleverne til at forstå bedre. Naturligvis på de forskellige faglige niveauer de befinder sig på. Dette redskab kan anvende både i historie og samfundsfag.

Elevernes skrivning

For eleverne kan den faglige skrivning være en stor udfordring, og det kan være hensigtsmæssigt som underviser at være opmærksom på at en del elever har behov for fundamentalt at få styr på deres skriftsprog, måske har

nogle af eleverne dansk som andetsprog. Her møder vi klassiske didaktiske udfordringer, og vi skal være opmærksomme på de taksonomiske niveauer.

Et redskab til at få elever til at møde skriftlighed på lavere taksonomiske niveauer kan fx være at lade dem skrive fortællinger. De fleste elever oplever at det er langt lettere at fortælle en historie end det er at skrive fagligt. Det kan måske være at skrive en side til en dagbog i historie. Fx formulere hvordan det kan have været at leve et liv i 1950'erne i Danmark i en familie uden bil og fjernsyn, men med en hjemmegående mor. Måske kan eleverne se klip fra tv eller film hvor liv i 1950'erne fremstilles.

Det kan også være at man som lærer har ét eller flere fotos fra 1950'erne. Disse kan fx danne udgangspunkt for elevernes fortælling. Nogle elever kan have meget lavt niveau i skriftlighed. Det kan således være at det kan være vanskeligt at forstå hvad eleverne skriver. I sådanne tilfælde kan der være en mulighed at lade eleverne sige mundtligt hvad de vil skrive. De kan fx optage nogle sætninger de siger – for derefter at skrive det ned de har sagt.

Et mål kan være at skriftligheden resulterer i løft i faglighed hos eleverne.

At skrive til en modtager

Motivation er naturligvis væsentligt for skrivning. En god motiverende faktor kan være at man ved at nogen kommer til at læse ens tekst, og at læserne er andre og flere end ens lærer. Dette kan imidlertid også være skræmmende. Tænk hvis de der læser hvad man har skrevet, synes at det er dumt skrevet.

Tryghed i skrivesituationen er selvsagt afgørende, og derfor skal man arbejde på at gøre skrivningen tryk, fx ved at opstille regler for hvordan læseren kan give råd til skriveren om hvad der vil kunne gøre teksten bedre.

At skrive oplæg til fremlæggelse for andre elever er en oplagt mulighed for træning af skriftlighed og faglighed.

Didaktiske værktøjer: Hvordan kan vi blive bedre til at skrive?

Vi bliver bedre til at skrive ved at skrive – men ikke ”kun” ved at skrive. Vi skal have hjælp undervejs for at blive bedre. Vi skal møde en underviser der støtter os i vores forbedring. Derfor er det afgørende at vi som undervisere tilrettelægger træning af skriftlighed med omtanke.

Først og fremmest skal man være bevidst om formålet med en skriftlig opgave. Går opgaven primært ud på at træne skriftligheden for eleven, eller går opgaven primært ud på at anvende det at skrive til at styrke faglig forståelse?

Desuden er det meget vigtigt at tænke i progression; at begynde med små, enkle opgaver og derefter langsomt øge niveauet.

Taksonomiske niveauer og progression

For lærere der underviser i skriftlighed, kan det være en særdeles god øvelse at opstille en liste med eksempler på opgaver eller tekster med forskellige sværhedsgrader. Hvilke opgaver eller tekster er på laveste taksonomiske niveau, hvilke er på højeste taksonomiske niveau?

I skriftlighedsundervisning er det en udbredt misforståelse at elever så tidligt som muligt skal trænes i at skrive hvad der svarer til eksamensopgaver. Eksamensopgaver skal naturligvis indeholde de højeste taksonomiske niveauer. Eksamensopgaver er jo slutniveau. De færreste elever kan ”trænes” i de høje taksonomiske niveauer. De fleste elever skal – selvsagt – løftes til de højeste taksonomiske niveauer. Gennem træning trin for trin.

Stilladsering

Når man træner – fx til at løbe et 5 km løb så hurtigt som muligt – så er det rigtig godt at få vejledning af nogen som har forstand

på hvordan man skal løbe for at forbedre sin løbetid. Det optimale er at træneren er opmærksom på hvad der er bedst hjælp for den enkelte. Sådan er det også når man skal forbedre sin skriftlighed.

Typiske fælles hjælpemidler i skriftlighed er brug af skabeloner og brug af eksempler. Skabeloner kan fx være en tabel med spørgsmål i rækkefølge. Elevens skriftlighed er at besvare hvert enkelt spørgsmål. På et lidt højere taksonomisk niveau kan træning af skriftlighed vha. skabelon være at hver del af tabellen har en emneoverskrift. Ofte er det hensigtsmæssigt at anvende typer af skabeloner gentagne gange.

At skrive som proces

Når man skriver, så skriver man altid i en proces. Dvs. at man ændrer, justerer og forbedre hvad man skriver løbende. I skriftlighedstræning kan det være hensigtsmæssigt at anvende begrebet 'udkast', dvs. en foreløbig udgave af hvad man har skrevet.

Når man skriver et udkast, skal man være bevidst om at det ikke er den endelige udgave man skriver. Derfor kan man fx undervejs skrive flere forskellige udgaver af samme afsnit.

At tænke i 'udkast' er relateret til at man skriver som en proces. Det er derfor også i orden i udkastet ikke formulere en sætning færdig, eller at man springer noget over, måske blot skriver enkelte ord.

Det er vigtigt at eleverne bliver trygge ved at skrive som en proces. Ja, det er noget vi alle har stor gavn af.

Feedback

Elever vil ofte helst have feedback af deres lærer. Rationelt er dette imidlertid uhensigtsmæssigt fordi eleverne derved får alt for lidt feedback.

Når man skriver, har man behov for at få feedback undervejs i skrivningen, og det kan være andre elever der giver konstruktiv

feedback (peer feedback). At anvende peer feedback kræver træning og grundig vejledning. Som lærer skal man tænke sig godt om hvis man anvender peer feedback, og det er ekstremt vigtigt at opstille klare rammer og regler for hvordan det skal foregå.

Al forskning viser at formativ evaluering giver langt bedre læring end summativ evaluering. Men det er utrolig vanskeligt at skifte fra en vane med summativ evaluering – som den enkelte lærer ofte selv har mødt i sit eget uddannelsesforløb. Al forskning viser imidlertid at effekten af summativ evaluering er alt for lille.

Den løbende feedback og fremadvisende feedback (den formative feedback) giver generelt de bedste resultater. Det kan være at man som lærer går rundt og vejleder eleverne mens de sidder og skriver. Formativ feedback kan også være at læreren (evt. lærerne) læser et udkast og efterfølgende giver skriftligt eller mundtlig vejledning til forbedring. Også her vil den skriftlige træning inkludere faglige løft.

Overgange i uddannelsessystemet

Et forhold der typisk er udfordrende for elevers skriftlighed er når de møder skriftlighed i forskellige kontekster. Det kan være hvis elever skifter lærer i et fag, eller det kan blot være forskellige tilgange fra lærerne i de forskellige fag. Det kan også være at en klasse skifter lærer i et fag.

En mere markant overgang er fra ét niveau i uddannelsessystemet til et andet, fx skift fra grundskole til ungdomsuddannelse eller fra ungdomsuddannelse til videregående uddannelse.

Derfor er det vigtigt at eleverne gøres robuste så de er i stand til bedre at tackle skriftlighed i forskellige fag og til bedre at kunne magte skift til i niveauer i uddannelsessystemet.

Bemærk at eleverne bliver mere robuste af at møde en fælles skriftlighedskultur på en skole (se nedenfor).

Afrunding

Formålet med denne artikel har været at give input til arbejde med skriftlighed. Nogle problemstillinger er vendt, mange andre er udeladt. Jeg vil dog afslutningsvis fremhæve at et væsentligt element i at gøre eleverne på en skole til bedre skrivere er samarbejde blandt skolens lærere. Man taler om en fælles skriftlighedskultur. Når elever møder samme velovervejede tilgang til skriftlighed i alle fag, så bliver det langt lettere for eleverne at forbedre sig.

Opbygningen af en fælles skriftlighedskultur på en skole er et omfattende, udfordrende og krævende arbejde der bør tilrettelægges omhyggeligt. Den fælles skriftlighedskultur kræver at lærerne i fællesskab opstiller fælles mål og retningslinjer.

Et afgørende element i en fælles skriftlighedskultur er fælles retningslinjer for feedback og evaluering, herunder at det er den formative feedback der er dominerende.

To gode

VALG

til valget

Byråd, budgetter og bevillinger kan være svære størrelser at holde styr på. Derfor har vi op til kommunalvalget sammensat et forløb og en spilaktivitet, der både inddrager og oplyser. Under forløbet, *Kommunalpolitik*, får eleverne indsigt i kommunens funktion, opgaver og opbygning med udgangspunkt i deres egen kommune. I *Kommunalpolitik - et rollespil* skal eleverne arbejde med økonomien i kommunen Hjemstavn. Spillet kan afvikles i en kort version (45 min.) og en lang version (60 min.).

Find det hele på samfundsfag.gyldendal.dk

Klik her og se forløbet

Klik her og se rollespillet

Margrete den første - En historisk fortælling om nutiden

Af Rasmus Welling, FALIHOS/freelanceforfatter for DFI

Artiklens forfatter har i samarbejde med Filmcentralen udarbejdet et undervisningsmateriale til den nye historiske storfilm Margrete den første og giver her et par bud på, hvorfor filmen er omdiskuteret – og hvordan man kan bruge den i undervisningsmæssig sammenhæng.

Foto: Dušan Martinček

Advarsel! I det følgende vil dele af filmens handling blive afsløret.

Margrete den første har her i september haft premiere i de danske biografer. Filmen har

vakt stor opmærksom af flere årsager – dels er den en af de dyreste danske film nogensinde, og dels er den blevet kritiseret for handlingens historiske præmisser.

Lad det være sagt med det samme – Margrete den første er helt bestemt en flot filmisk oplevelse. Der er kælet for både billede- og lydside med maleriske landskabsoptagelser og storladent underlægningsmusik. Man har valgt settings, der virker autentiske i forhold til filmens historiske periode, og det fremmer ligeledes den filmiske illusion, at repræsentanterne for de forskellige nordiske rigsråd faktisk taler deres eget modersmål. Margrete den første er således et godt og helstøbt drama, der fungerer, og filmen er i skrivende stund også med i opløbet om at være den danske Oscar-repræsentant.

Det gode filmiske håndværk til trods, så har der på sociale medier og i diverse klummer også været rejst en del kritik af filmens historiske udlægninger – dog meget ofte af folk, der endnu ikke har set filmen.

Historisk kritik

Den historiske kritik går bl.a. på, Margretes tal i kongerækken først opstod i 1900-tallet, og hun skulle rettelig have været den tredje,

da man i så fald også skulle tælle Margrete ”Sprænghest” Sambiria med.

Andre har også fremført at Kalmarunionen, skønt med i folkeskolens historiekanon, også er en senere historisk konstruktion.

Endelig har flere også undret sig over filmens plot, der beskriver, hvordan Margretes søn Oluf pludselig dukkede op i 1402 – 15 år efter han var formodet død. Her har man anfægtet, at det var historisk ukorrekt, og at der ikke var kildebelæg for det.

Denne artikel skal ikke kaste sig ud i en længere faglig diskussionen om regentnummer eller unioner, men blot nøjes med at konstatere, at det er et historisk faktum, at der i 1402 dukkede en mand op, der påstod, at han var Margretes hedengangne søn Oluf. Uden at afsløre for meget, så beskriver filmen mandens skæbne, som den faktisk fandt sted.

Historiske films medfødte fejl

Man hvordan og hvorfor er filmen så interessant i undervisningsmæssig sammenhæng,

Foto: Dušan Martinček

når den nu ikke er historisk akkurat? Debat-ten er ikke ny – alle film og tv-serie med en faktisk historie om en periode eller en person er blevet kritiseret for ikke at være faktisk korrekte. Der er en tendens til, at folk bliver naturligt bliver mere kritiske desto mere, de har følelser for et givent emne, hvilket særligt værker som 1864, 9. april og nu også Margre-te den første er gode eksempler på.

Unøjagtigheder, generaliseringer og omskriv-ninger af faktiske begivenheder er i naturens ånd en medfødt præmis, når man taler om historiske film. Man kan ikke gengive histo-rien ”som den var” på under to timer i en dramaturgisk spiselig uden at foretage valg og kompromiser i forhold til dialog, kostumer, persongalleri, fraklip af scener/hændelser, forskellige syn på historien samt de nuancer og udsving faktiske begivenheder altid har. Der findes ingen historiske korrekte histo-riske film, og det er i undertegnedes optik heller ikke det vigtigste at undersøge, hvor-dan disse værker afviger fra fortidens begi-venheder.

Det, der ofte er interessant, når vi taler hi-storiske film, er i stedet *hvorfor* filmene er ukorrekte. Hvad er det med andre ord for en form for *historiebrug*, der ligger bag. Hvilket

budskab er det, som filmproducenterne har ønsket at bruge den historiske ramme til? Ikke alle film er velegnede til dette, men hvor opgaven er mulig, er det en inspirerende vej til at dække fagområdet historiebrug.

Nutiden i fortiden

Og historiebrug er der masser af i Margrete den første. Da instruktør Charlotte Sieling læste om ”den falske Oluf” blev hun betaget af historien og kunne se paralleller til nutiden i forhold til EU, MeToo og kvinders balance mellem rollerne som ledere og mødre. Fil-mens historiske ramme er således skabt som et spejl på nutidens samfund.

I filmens presse materiale skriver Sieling: *Jeg læste tre linjer om Margrete I og ”Den falske Oluf” i Palle Laurings Danmarkshisto-rie og blev dybt forundret. En dansk dronning i middelalderen, der har været en af de mest originalt tænkende lederskikkelser, der samlede den nordiske union - senere Kalmarunionen - og skabte en fred i rigerne, som holdt til langt efter hendes død. Og så var hun mor. Jeg kunne se min egen samtid i materialet. Vores Euro-pæiske Union i dag, Brexit, ”Me Too” og kvin-ders stilling i samfundet. Hvordan jonglerer vi moderskab med lederskab? En klassisk konge-historie med en kvinde i hovedrollen.*

Foto: Ramus Videbæk, DFF

Historiebrugen er tydelig i en række scener, hvor der enten er meget direkte henvisninger til disse emner. I nogle af disse bruger Margrete også etik eller argumenter, der afspejler nutidens humanistiske holdninger og demokratiske samfundsopbygning – og historisk set ikke alle er troværdige i 1400-tallets Europa, hvor samfundet i høj grad byggede på magt, krigserobringer og hierarki.

Mænd, kvinder og magt

Mændene i filmen er fremstillet som grådige, liderlige og magtbegærlige, der ikke skyer nogle midler for at opnå magt og rigdom. En klar kommentar til den nutidige debat om ledende mænds magtmisbrug og overgreb – både generelt og i forhold til kvinder.

I filmens begyndelse ser vi Margretes far Valdemar Atterdag vaske sine blodige hænder efter Slaget ved Visby i 1361. Hun tager hans ring – symbolet på kongemagten – op af vaskfadet. Kongen bærer hende derefter gennem slagmarken, hvor hans soldater kynisk dræber de sårede bønder, man har kæmpet mod. Scenen viser, at den magt, som Margrete arver efter Valdemar, er bygget på drab og krig.

Biskoppen Peder Jensen Lodehat tager Margretes hånd i flere scener, og på den måde bliver det antydnet, at han er forelsket i hende. Han minder hende desuden om, at hun er blevet regent ved hjælp af hans indflydelse og penge. Kvinder kan med andre ord kun komme til magten ved hjælp af mænd, der attrår dem. En parallel til i dag, hvor manglen på kvinder i bestyrelser og ledende stillinger ofte er til debat.

Karriere eller familie

Margrete er nødt til at vælge mellem Kalmarunionen og sønnen Oluf. Hendes dilemma i valget mellem rollen som mor og dronning er filmens helt centrale omdrejningspunkt. En parallel til kvinder i dag, der kan være nødt

til at vælge mellem en karriere og at være der som mor for deres børn – eller i det hele taget at få børn.

I slutningen af filmen siger Oluf ”Du var ikke stærk nok” til Margrete. Hun svarer ”Jeg var alt for stærk”. I sin stræben efter unionens magt og fællesskab har hun opført sig som en mand og på den måde været ”for stærk”. Hun har ofret sin søn og i stedet valgt karriere og magt.

MeToo, samtykke og arrangerede ægteskaber

Margrete redder pigen Astrid fra sørøveren Roar, som minder om, at det er ”kvindefred” i unionen: Voldtægt er forbudt, og straffen er hængning. Dette er historisk korrekt – Med ”Dronning Margretes fred” i 1396 blev der indført kvindefred i Kalmarunionen – dog var straffen var fredløshed og ikke hængning. Margrete forlader derpå Roar med ordene: ”Prøv at se, om du kan finde en kvinde, der vil af egen fri vilje. Det skulle være virkelig ophidsende”. På den måde bliver den historiske ramme brugt som en kommentar i nutidens samtykke-debat.

Scenen står i kontrast til, at Margrete uden skrupler vil arrangere ægteskab mellem Erik og den engelske Philippa, som stadig er et barn. Paradokset understreger det valg, hun senere kommer til at stå i, da hun skal vælge mellem sin egen søn og unionens beståen. For den større sag må hun bringe personlige ofre – som alle andre kvinder af kongelig slægt.

Slutshaming

Margrete får besøg af den engelske udsending Bourcier, der skal aftale betingelserne for Erik af Pommerns ægteskab med prinsessens Philippa. Under taflet i forbindelse med besøget taler Margrete med Bourcier. Han foreslår, at de skal tilbringe natten sammen, men hun afviser med henvisning til, at alle dagen efter vil betragte hende som en hore eller en ”heks,

der korpulerer med Djævelen selv”. Dette er en direkte parallel til nutidens ”slutshaming”, hvor kvinder bliver hængt ud pga. deres påklædning eller seksuelle aktiviteter.

EU's indre splittelse, Brexit og diplomati

I filmens første scene er de nordiske landes rigsråd samlet med Margrete, der understreger vigtigheden af fællesskab og et hær-samarbejde for fredens skyld. Hun bruger argumentet ”Der er ingen, der vinder på en krig” og tager afstand fra dens ”brutalitet og ødelæggelser”. Det norske rigsråd Asle er skeptisk, men tiltræder sammen med de øvrige aftalen for ”freden” og ”unionen”.

Yderligere temaer

Ud over ovenstående eksempler på historiebrug rummer Filmcentralens undervisnings-

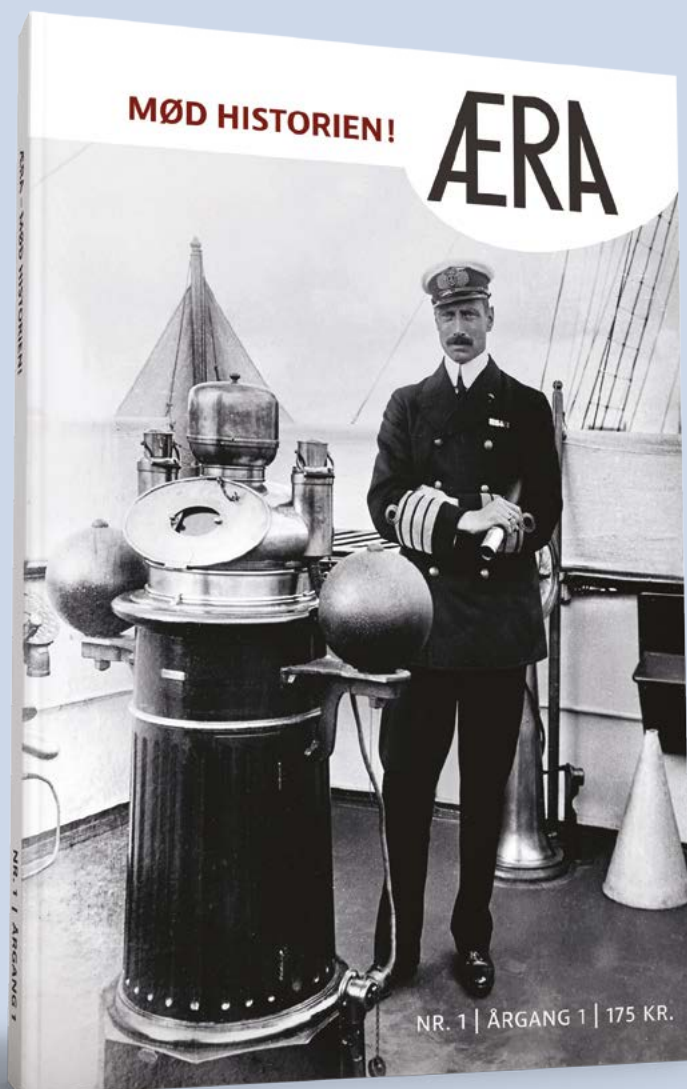
materiale også elevark med opgaver samt flere andre forslag til at bruge filmen i dansk og historie – blandt andet træning i arbejdet frem mod at identificere og formulere historiske problemstillinger. Der er desuden også flere online klip, der kan bruges til filmisk analyse.

Hent hele materialet her:

<https://filmcentralen.dk/grundskolen/undervisning/margrete-den-foerste>

Foto: Ramus Videbæk, DFF

“Nyt dansk historiemagasin rammer plet”

Politiken

“ÆRA adskiller sig markant fra samtlige andre historiemagasiner – først og fremmest fordi det er størrelse LARGE, både i højde, drøjde og imponator-effekt [...] Udstyret er ikke det eneste, der overrasker ved ÆRA. Allerede fra begyndelsen fornemmer man, at redaktionen bag er fast besluttet på at give danskerne en helt ny type historiemagasin, der i virkeligheden er en hybrid mellem bog og blad. Kvaliteten af artiklerne er tårnhøj – det er nogle af Danmarks bedste historikere, kunsthistorikere og arkæologer, der bidrager til første nummer”

– anmeldelse i dagbladet Politiken

Tilbud til medlemmer af FALIHOS:

Tegn abonnement på ÆRA fra og med nr. 2 (sommer 2021)
og få premierenummeret gratis
(normalpris: 175 kr.)

Se mere: www.historiemagasinet.dk/falihos

Dig og mig

Nyt undervisningsforløb for indskoling og mellemtrin

Med det nye undervisningsmateriale fra Red Barnet *Dig og Mig* er læring sjovt, trygt og inkluderende. Materialet er rettet mod elever, der har været på flugt fra krig og konflikter, men det gavner også fællesskabet i hele klassen og dermed alle børn.

Af hensyn til elevernes spæde sprogkunderskaber er undervisningsmateriale legebaseret og selve undervisningsplatformen nonverbal.

Børnene deltager aktivt, og der gøres brug af forskellige indlæringsmetoder – kropslige, visuelle, sproglige og kreative.

Med *Dig og Mig* styrker du bl.a. børns selvværd, samarbejdsevner, omsorg for andre, venskaber og meget mere.

Dig og Mig lanceres 1. oktober. [Læs her](#) Materialet er knyttet op til indsatsen "Fra flugt til skolegang" og er ganske gratis.

Fra flugt til skolegang

Oplevelser med krig og katastrofer kan give mentale ar. Med en helhedsorienteret indsats fra Red Barnet kan børn, der har været på

flugt, få en god start på deres børneliv i Danmark. En indsats, der også gavner hele klassens fællesskab.

"Fra flugt til skolegang" retter sig både mod almenklasser og modtageklasser i grundskolens indskoling og mellemtrin.

Red Barnet har udviklet undervisningsmateriale *Dig og Mig* rettet imod elever med flygtningebaggrund. Af hensyn til elevernes spæde sprogkunderskaber er undervisningsmateriale legebaseret, og selve undervisningsplatformen nonverbal.

Undervisningsmateriale er baseret på Red Barnets arbejde med 'Børns beredskab mod vold og overgreb' og metoder, der arbejder med emotionel, kognitiv og social stimulation ud fra et grundprincip om, at læring skal være sjovt, trygt og inkluderende.

Undervisningsmateriale består af 12 moduler med en række opgaver, øvelser og lege. Afsættet er børn med flygtningebaggrund, men materialet styrker hele klassens fællesskab.

Forløbet lanceres 1. oktober og styrker børns viden, ressourcer og kompetencer inden for:

Selvværd, selvtillid og tillid til andre · Problem- og konfliktløsningsevner · Kommunikation og samarbejdsevner, inkl. sammenhold, omsorg og hvordan man etablerer og vedligeholder venskaber og relationer · Evne til at genkende og forstå egne og andres følelser samt til at håndtere svære følelser og reaktioner på f.eks. krisesituationer · Evne til at mærke og forstå egne og andres grænser · Børns rettigheder, og handlemuligheder hvis deres rettigheder bliver krænket

Overordnet indgår følgende i indsatsen:

- læringsforløb og undervisningsmateriale til nytilkomne børn med flygtningebaggrund
- kurser i ICDP (International Child Development Programme) for børnenes lærere, skolepædagoger samt kommunale resourcepersoner
- forældreworkshops, der giver flygtningeforældre og fagpersoner redskaber til at indgå i skole/hjem samarbejdet

